

til Fællesboet, saa at det kun er en ny Art af Formuesfællesskab, som tænkes indført. Jeg maa tilføje, at jeg ikke forstaaer dette, og vil man gaa i Detail med Hensyn til Lovforslagets praktiske Virkninger, skal det ogsaa nok vise sig, at det ikke er let at forstaa. Man er uberettiget til at gaa ud fra, at Skylden altid er Mandens, naar det ægteskabelige Forhold ikke er, som det burde være, og en Lov, der udelukkende tager Hensyn til Hustruen, men ikke har en Tanke tilovers for Manden, vil altid være ubillig.

Jeg maa nu med et Par Ord berøre en anden Side af Sagen, nemlig den Virkning, Lovforslaget vil have lige overfor Krediemænd. Gjennem Formuesfællesskabet have vi nu i Lovgivningen klare og bestemte Regler med Hensyn til Ægtefællernes Stilling lige overfor Kreditorerne, men hvorledes vil dette Forhold udvikle sig efter Lovforslaget? Her vil i det daglige Liv fremkomme de besynderligste Tilstande og Forviklinger. Krediemænd vil altid være i Usikkerhed om, hvad der er Mandens og hvad der er Konens, hvilken Gjæld Manden har stiftet og hvilken Gjæld Konen har stiftet, og denne Usikkerhed vil lede til de besværligste og latterligste Omstændigheder i det daglige Liv. Mand og Kone maa være saagodt som uadskillelige ved enhver Indgaaelse af Kontraktforhold og ved enhver Gjældsstiftelse, da Kreditor aldrig kan være paa det Næne med, hvem han skal holde sig til, og da det altid vil være sikkest for ham at have dem begge paa Haanden. Et er sikkert, og det er det, at, om ogsaa Manden og Konen leve daarlig sammen, saa blive de grumme let enige om at narre Kreditorerne, og dertil byder Lovforslaget paa forskellig Maade Midler. Følgen bliver en Svækkelse af den almindelige og for mange Familier nødvendige Kredit.

Endelig kan jeg ikke lade uberørt et Spørgsmaal, som ogsaa under Sagens 1ste Behandling blev fremdraget af et af Udvalgets Medlemmer, nemlig Skatte-spørgsmaalet. Det er klart, at, naar Manden og Hustruen staa hver for sig som selvstændige Erhververe, og der ved Loven er stiftet et Brud paa det fuldstændige Formuesfællesskab, saa kan Manden kun sættes i Skat, efter hvad han fortjener, og Hustruen maa fremtræde som selvstændig Skatteyder af sit særlige Erhverv. Det vil lede for vidt at gaa dybere ind paa de Ulemper og Forviklinger, som kunne opstaa heraf — man tænke sig blot alle Familier af Arbejdsklas-

sen, hvor Konen ogsaa gaar paa Arbejde — men det tør sikkert siges, at Foranstaltninger i den Retning af de Fleste ikke ville blive hilsede med Glæde.

Sluttelig kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg er endel imod den Maade, hvorpaa et Lovforslag af saa indgribende Betydning er kommet frem. En æret Lovgiver grænser i svenske og norske Love, finder en Paragraf, som han mener kan slaa an, tager den ud af sin Forbindelse med et større Lovarbejde, og saa skal en saadan Paragraf uden dyberegaende Under søgelse gjøres til Lov hos os. Der er saa meget mindre Grund til at acceptere Lovforslaget, naar man erfarer, at dette i Norge er vraget saavel af Regjeringen som Stortinget. I Sverrig skal existere en Lov af et lignende Indhold; men vor høitærede Justitsminister har i det andet Thing erklæret, at han ikke endnu har været istand til at faae Oplysning om, paa hvilken Maade Lovene der har virket. Vilde det ikke være ganske forstandigt at vente, indtil man fik nærmere Besked derpaa? Justitsministeren har ligeledes i det andet Thing udtalt, at vor bestaaende Lovgivning angaaende Formueforholdet mellem Ægtefællerne i flere Henseender kan trænge til Forandringer og Forbedringer, og det synes derfor langt naturligere at vente lidt og saa se Sagen i sin Helhed baaeren frem ved Regjeringens Initiativ.

I Henhold til det Anførte skal jeg altsaa principaliter indstille, at Lovforslaget forkastes; men for det Tilfælde, at der maatte være nogen Stemning for den Opsættelse, at Forslaget dog maatte vil kunne faae Betydning i nogle af de Tilfælde, hvor det ægteskabelige Samliv er hævet, har jeg stillet et Underændringsforslag til det af Sessens stillede Forslag til Lovens Affattelse, gaaende ud paa, at Bestemmelsen om den gifte Kvindes Raadighed over sit Særerhverv indskrænkes til de Tilfælde, hvor det ægteskabelige Samliv er hævet.

Underændringsforslag

til Sessens Underændringsforslag:

Begyndelsen af 2det Stykke affattes saaledes:

„Naar det ægteskabelige Samliv er hævet, har gift Kvinde“ etc.

Carlson.

Sessen.

Krieger,
Ordfører.

Oxenbøll.

Rammeskov.